

ROMÂNIA**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL****Dosar nr.12506/2/2010****SENTINȚA CIVILĂ NR.4751
Ședința publică de la 20 iulie 2011
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: DECEBAL CONSTANTIN VLAD
GREFIER: ELENA CHIRĂNUȘ**

Pe rol pronunțarea asupra cererii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **MIHAI CLEMENT**, având ca obiect – constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 29.06.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv la datele de 06.07.2011, 13.07.2011 și 20.07.2011 când a pronunțat următoarea sentință:

CURTEA,

Deliberând, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei secții la data de 20.12.2010, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pârâtul MIHAI Clement, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să constate că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat următoarele:

„În fapt, domnul MIHAI Clement ocupă funcția de Consilier Local al comunei Beceni, județu Buzău. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care candidează, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h) ind.1.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/180/20.01.2010, precum și din înscrisurile pe care le atașăm acțiunii noastre, domnul MIHAI Clement a fost recrutat de către Inspectoratul Județean Buzău, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, la data de 27.03.1975, sub numele conspirativ <MUNTENIA>, pentru asigurarea conspirativității muncii cu rețeaua informativă.

În concluzie, prin prisma celor arătate anterior, vă rugăm să apreciați asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul MIHAI Clement, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b, din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a documentelor ce alcătuiesc dosarul de rețea nr. R 301846, al cărui titular este pârâtul. După cum putem observa, norma juridică invocată descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu deținut.

Această condiție este realizată deoarece, potrivit documentelor întocmite de ofițerii de Securitate, aceștia l-au contactat pe pârât în data de 27.03.1975, iar „după o discuție de ordin general purtată cu candidatul, i s-a adus la cunoștință că organul de securitate îi solicită sprijinul prin punerea la dispoziție ofițerului operativ, în afara activităților organizate, a unei încăperi în care își desfășoară activitatea ca director al Căminului cultural din satul DIMIANA. l-am motivat că această încăpere este necesară pentru rezolvarea unor sarcini de serviciu, încăperea susmenționată fiind foarte indicată pentru aceasta, întrucât aparține Căminului cultural, l-am arătat, de asemenea, că fiind solicitat în interes de serviciu, despre acest lucru nu trebuie să mai cunoască nimeni. Numitul MIHAI Clement a fost întru-totul de acord cu sprijinul pe care i l-am solicitat și nu a insistat să cunoască natura problemelor ce vor fi rezolvate în încăperea pusă la dispoziție.”

Precizăm că este irelevant pentru reținerea calității, forma juridică în temeiul căreia, potențialul colaborator posedă spațiul respectiv, legiuitorul considerând că este suficient simpla deținere a acestuia.

De asemenea, din construcția textului de lege rezultă că este irelevantă natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității. Altfel spus, pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului. O interpretare contrară nu poate fi acceptată pentru următoarele motive. În primul rând, niciuna dintre cele două părți - ofițerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. În plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofițer și surse. În al doilea rând, o atare interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calității de gazdă (colaborator prin facilitarea strănerii de informații) să depindă exclusiv de activitatea unor terți. Deci, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al informatorilor. În plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delatiunilor furnizate. Revenind la speța supusă judecării, observăm că în perioada 1975 - 1988, în casa de întâlniri „MUNTENIA” au fost introduse mai multe surse așa cum rezultă și din documentele întocmite de ofițerii de Securitate: „Până la data prezentei analize, casa a fost folosită pentru efectuarea întâlnirilor cu informatorul <VLAICU ION>, din satul Dimiana, comuna Beceni. /./”; „în casă au fost introduși mai mulți colaboratori, dintre care amintim pe <BANU LUCA>, <FLORIN>, <STUPARU>, <HAGI> și <CONDOR>. /./”; „în casă au fost introduși în general colaboratori existenți la Liceul Agroindustrial din Beceni, dintre care enumerăm pe <HAGI>, <STUPARU>, <FLORIN>, <BANU LUCA> și <CONDOR>, întâlniri realizate în bune condiții, nefiind suspiciuni de deconspirare până în prezent. I.../.”; „Este folosită pentru realizarea întâlnirilor cu următori elevi, recrutați în calitate de persoane de sprijin în cadrul Liceului Agroindustrial Beceni și anume: <JUNIORUL>, <COSTEANU>, <OPRESCU>, <CORNEA>, <BICĂ>, <VICTOR>, <HAGI>, și <CONDOR>.”

Pentru argumentele expuse anterior, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

2. Punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar.

Și această condiție este asigurată fapt dovedit atât prin semnarea angajamentului:

„Subsemnatul Mihai CLEMENT /.../ mă angajez să sprijin organul de securitate punând la dispoziție o încăpere de la Căminul Cultural din satul Dimiana pentru nevoile acestui organ. Mă angajez ca despre acest sprijin să nu divulg nimănui, nici prietenilor, nici rudelor, nici chiar soției. Voi pune la dispoziția organului de securitate un rând de chei de la încăperea sus menționată ce vor fi restituite după terminarea

problemelor ce le are de rezolvat organul de securitate cât și prin consemnările ofițerilor: „Numitul MIHAİ Clement a fost într-un totu de acord cu sprijinul pe care i l-am solicitat și nu a insistat să cunoască natura problemelor ce vor fi rezolvate în Încăperea pusă la dispoziție. Am stabilit de asemenea modalitatea de a procura o cheie de la Încăperea menționată și legenda sub care se va prezenta ofițerul în căminul cultural pentru rezolvarea sarcinilor.”

În drept, ne întemeiem acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 30, art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.”

Prin întâmpinarea depusă, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând următoarele:

„ Între documentele din dosar și realitate sunt multe neconcordanțe (neadevăruri), astfel:

1) În primul rând la 23.03.1975, când ofițerul operativ afirmă că am fost recrutat pentru a-i pune la dispoziție o încăpăre a Căminului Cultural, eu nici nu îndeplineam funcția de director de Cămin Cultural, conform deciziei nr.1016/4 decembrie 1981 a Comitetului Județean de Cultură și Educație Socialistă Buzău, a cărei copie o înainteză.

2) În al doilea rând liceul din Beceni în anul 1975 era liceu teoretic, transformarea lui în liceu agroindustrial s-a realizat mult mai târziu.

3) În al III-lea rând începând cu data de 01.05.1988 am fost numit director coordonator al Școlilor din comuna Beceni, funcție pe care am deținut-o până în mai 1998, conform deciziilor Inspectorului Școlar Județean Buzău, nr.1332/30.04.1998 și nr.1856/11.05.1991, deci în această perioadă nu puteam să mai îndeplinesc și funcția de director de Cămin Cultural. Copiile după aceste decizii le înaintez alături de această întâmpinare.

4) Tot în acest sens menționez că în perioada 23.03.1976 – 17.09.1976 am fost încorporat în armată pentru satisfacerea serviciului militar, conform copiei după livretul militar.

5) De asemeni discuția pe care ofițerul pretinde că a avut-o cu mine în legătură cu încăpărea repartizată, avut un caracter general, mai ales că m-a informat că aceasta a fost folosită în acest sens și pe timpul directorului de Cămin Cultural anterior mie.

Din această cauza, probabil eu am crezut că, Căminul Cultural fiind o locație de stat, am considerat-o ca pe o sarcină impusă, mai ales că nu m-am arătat interesat în nici un fel de activitatea lui, așa după cum a declarat și ofițerul respectiv.

De asemenea, în perioada 1981 – 1988 cât am îndeplinit funcția de director de Cămin Cultural nu mi s-a solicitat niciodată cheia de la acea încăpăre în acest sens.

Pe timpul acesta în Căminul Cultural se desfășurau doar diferite activități cultural-artistice, sportive și repetiții pentru acestea ca: teatru, brigăzi artistice, cor, tenis de masă, șah, table, remy, vizionări TV și probabil cu aceste ocazii erau și elev de liceu folosiți în acest sens.

Din notele informative ale ofițerului de la dosar, am tras concluzia că întâlnirea cu informatorul „Vlaicu Ion” (singurul pe care l-a avut) s-a desfășurat în orașul Buzău, nicidecum în acea încăpăre, pentru care accentuez, nu mi s-a cerut niciodată cheia.

Din aceste motive consider că nu am avut nicio colaborare concludentă cu organele de securitate, cu care nu m-am mai întâlnit niciodată, și nici nu am avut nici un avantaj material care să mă catalogheze în acest mod.”

La dosar au fost depuse înscrisuri.

Analizând actele dosarului, Curtea reține că situația de fapt prezentată în cuprinsul cererii de chemare în judecată și al notei de constatare corespunde realității, fiind confirmată de înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Astfel, Curtea constată că pârâtul a pus la dispoziția organelor Securității o încăpăre a căminului cultural din satul

Dimiana, județul Buzău, instituție condusă de pârât, în calitate de director. După cum reiese din angajamentul semnat de pârât, spațiul a fost pus în mod voluntar la dispoziția organelor Securității, pârâtul angajându-se în mod expres să sprijine organul de securitate și să nu divulge nimic despre existența acestui sprijin.

Așa cum rezultă din documentele întocmite de către lucrătorii Securității, spațiul pus la dispoziție de către pârât a primit numele conspirativ „Muntenia” și a fost folosit pentru întâlnirile dintre aceștia și colaboratori, ceea ce înseamnă că prin punerea la dispoziția Securității a spațiului menționat, pârâtul a înlesnit culegerea de informații

Curtea apreciază că este lipsit de relevanță a se stabili dacă pârâtul a avut vreun avantaj material de pe urma punerii spațiului la dispoziția organelor Securității, întrucât, în raport de dispozițiile art. 2 lit. b) teza finală din OUG nr. 24/2008, calitatea de colaborator al Securității în ipoteza acestui text legal nu este condiționată de primirea unor avantaje materiale.

Față de considerentele mai sus expuse și văzând dispozițiile art. 11 din OUG nr. 24/2008, Curtea va admite acțiunea așa cum a fost formulată și va constata că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **MIHAI CLEMENT**, născut la data de 25.08.1948, în Cernătești, județul Buzău, fiul lui Petre și Ana, domiciliat în comuna Beceni, sat Mărgăriți, județul Buzău.

Constată că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi 20 iulie 2011.

**PREȘEDINTE
DECEBAL CONSTANTIN VLAD**

**GREFIER
ELENA CHIRĂNUȘ**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Civ. adu.*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *2506/2010*
se legalizează de noi.

